

РЕШЕНИЕ

№ 5541

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20231110148578 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по подадена от „Т.С.“ ЕАД искова молба срещу К. Р. О., с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД с искане да се постанови решение, с което да се осъди ответникът да заплати на ищеца следните суми: **2 617,43 лв.** – стойността на доставена, но незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2018 г. – м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 31.08.2023 г. до окончателно изплащане на сумата, **402,95 лв.** – мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. – 20.10.2021 г., **17,08 лв.** – стойността на услуга за дялово разпределение за периода от м.09.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 31.08.2023 г. до окончателно изплащане на сумата и **3,51 лв.** – мораторна лихва за периода от 31.10.2018 г. до 20.10.2021 г. върху главницата за услуга дялово разпределение.

С определение от 07.02.2024г., влязло в законна сила на 17.02.2024г., исковата молба е върната на основание чл. 130 ГПК, в частта за сумите както следва: 1635.89лв. – доставена топлинна енергия, 251.84лв. – мораторна лихва върху стойността на топлинната енергия, 10.66лв. – дялово разпределение и 2.19лв. – мораторна лихва върху дяловото разпределение.

След частичното прекратяване на производството предмет на делото са искове за сумите както следва: 981.54лв. – стойността на доставена, но незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2018 г. – м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 31.08.2023 г. до окончателно изплащане на сумата, **151.11 лв.** – мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. – 20.10.2021 г., **6.42 лв.** – стойността на услуга за дялово разпределение за периода от м.09.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 31.08.2023 г. до окончателно изплащане на сумата и **1.32 лв.** – мораторна лихва за периода от 31.10.2018 г. до 20.10.2021 г. върху главницата за услуга дялово разпределение.

Ищецът твърди, че е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу А.С.О. и К. Р. О., като в хода на заповедното производство длъжникът А.С.О.

починал и на негово място били конституирани наследниците му по закон - К. Р. О., З.А.П., С.А.О., А.А.О.. Последните трима представили доказателства за отказ от наследство, поради което и се уголемила частта на останалия наследник - К. Р. О., срещу когото предявява настоящите претенции. Сочи се, че наследодателят е бил клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ. Излага, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Твърди, че съгласно общите условия /влезли в сила на 11.07.2016 г./ купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми на интернет страницата на ищцовото дружество. Поддържа, че е доставил за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди се, че след като не е заплатил дължимите се суми за доставена топлинна енергия и дялово разпределение ответникът е изпаднал в забава, като в тази връзка е формулирана акцесорна претенция за лихва в индивидуализираните в исковата молба размери. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба.

Съдът като съобрази доводите на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искови претенции с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба е формулирано искане за постановяване на неприсъствено решение.

Настоящият съдебен състав, като съобрази, че ответникът не е депозирал отговор на исковата молба, не се е яви в първото по делото съдебно заседание без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, както и че от събраните по делото доказателства може да се направи извод за основателност на заявените искови претенции, намира че са налице предвидените в процесуалния закон предпоставки за постановяване на неприсъствено решение, с което исковете да бъдат уважени, доколкото ответникът е предупреден за тази правна възможност, както с разпореждането по чл. 131 ГПК, така и с определението за насрочване.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество разноски в размер на **300.00лв.**, от които 200.00лв. – държавна такса и 100.00лв. – юрисконсултско възнаграждение, като при определяне размера на разноските за държавни такси, които следва да бъдат платени от ответника на ищцовото дружество съдът съобрази, че исковата претенция е прекратена поради частична недопустимост.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. Р. О., ЕГН *****, да заплати на „Т.С.” ЕАД, ЕИК ***** /адрес/, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, сумите както следва: **981.54лв.** – стойността на доставена, но незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2018 г. – м.04.2020 г. *до обект с абонатен № 214587, представляващ ап. 41, находящ се в /адрес/*, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 31.08.2023 г. до окончателно изплащане на

сумата, **151.11 лв.** – мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. – 20.10.2021 г., **6.42 лв.** – стойността на услуга за дялово разпределение за периода от м.09.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 31.08.2023 г. до окончателно изплащане на сумата и **1.32 лв.** – мораторна лихва за периода от 31.10.2018 г. до 20.10.2021 г. върху главницата за услуга дялово разпределение.

ОСЪЖДА К. Р. О., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ***** сумата от **300.00лв.** – разноски.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – „Т. С.“ Е..

Решението, по аргумент от чл. 239, ал. 4 ГПК, не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____